

har bragt Orden til Veje i Arbejdsløshedslovgivningen, og Venstre ønsker ikke nu at være med til at vende tilbage til en Lejlighedslovgivning.

Vi vil vise vor Beredvillighed til eventuelt at hjælpe de arbejdsløse ved nu at foreslaa Lovforslaget henvist til Udvalg og, hvis der fra Kommunernes Side er indsendt motiverede Andragender, i dette søge at overveje Formen for Ydelse af eventuelle Laan til Kommuner til Udførelse af Nødhjælpsarbejder, alt efter de samme eller tilsvarende Retningslinier som dem, der er angivet i den af Mindretallet i Folketinget afgivne Betænkning. Endelig tilsiger jeg mit Partis Støtte til hurtig Gennemførelse af saadanne vel overvejede Lovforslag om Igangsættelse af teknisk vel forberedte Statsarbejder som Nødhjælpsarbejder, som maatte fremkomme. Men jeg maa gentage, at der herigennem ikke naas ind til Ondets Rod, der maa andre Foranstaltninger til, Foranstaltninger, som formentlig ligger udenfor den højtærede Socialministers Virkekreds.

Ud fra disse Motiveringer skal jeg heretter anbefale Lovforslaget til Overvejelse i et Udvalg, hvorom det er min Hensigt til sin Tid at stille Forslag.

Formanden: Jeg finder Anledning til at gøre opmærksom paa allerede nu, at hvis det ikke lykkes at tilendebringe Forhandlingerne i dette Møde, vil de blive fortsat i et Aftenmøde.

Carl F. Madsen: Den højtærede Socialminister har gjort Rede for Indholdet af det foreliggende Lovforslag, og jeg skal derfor ikke opholde mig ved det for ikke at komme ind paa Gentagelser. Jeg vil kun nævne, at Lovforslaget tager Sigte paa at igangsætte Arbejder for et Beløb af 11 Mill. Kr. Naar man nu ser paa, hvorledes Forholdene er her i Landet for Tiden, saa burde man kunne gaa ud fra, at et Forslag som dette vilde blive modtaget med Velvillie af det høje Ting her og af det høje Folketing. Sagen er nemlig den, at ifølge den Statistiker, som er udsendt fra Arbejdsanvisningsdirektoratet, var de arbejdsløses Antal den 16. Oktober dette Aar oppe paa 32 358 Arbejdere, og deraf var 11 502 Arbejdsmænd. Det er de officielle Tal. Men til disse Tal maa lægges adskillige Tusinder, som ikke er anmeldt som arbejdsløse til Arbejdsanvisningskontoret, og det siger sig selv under de Forhold, vi befinder os i, at eftersom Vinteren skrider frem, kan man med Sikkerhed forudse, at de arbejdsløses Antal vedblivende vil stige, saa vi kommer

op paa et meget højt Antal arbejdsløse i den kommende Vinter. Men det ligger da i Sagens Natur, at hos alle de Mennesker, som paa nærværende Tidspunkt gaar ledige, og har gaaet ledige i lang Tid, hos dem bliver der efterhaanden Bitterhed, der bliver Uro blandt de arbejdsløse, naar der ikke kan skaffes Beskæftigelse til dem, saa de kan forsørge sig selv, deres Hustruer og deres Børn. Man skal derfor, hvis der ikke herfra gøres noget, som kan tilfredsstille Arbejderne og skaffe dem Beskæftigelse i Stedet for Understøttelse, ikke blive forbavset over, at denne Uro, som jeg ved er til Stede blandt Arbejderne, vil vokse fra Dag til Dag, og der kan komme det Tidspunkt, da Uroen giver sig synlige Udslag. Ansvarret herfor kan ikke være Regeringens og kan ikke være de Partiers, som støtter Regeringen i at gennemføre dette Forslag; Ansvarret maa udelukkende lægges paa de Partier, som gaar imod Forslaget, der har til Hensigt at skaffe Arbejde.

Man har nu fra det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe) hørt et langt Foredrag, hvori han i historiske Linier trækker op, hvorledes Loven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring er blevet til, og i særlig Grad opholdt han sig ved, hvorledes Bestemmelsen om Nødhjælpsarbejde skal forstaas. Jeg vil her gerne gøre opmærksom paa, at jeg, som dog ogsaa var med i de Forhandlinger, der blev ført om dette Spørgsmaal, paa ingen Maade kan være enig med den ærede Taler i hans Forklaring. Det er jo nøjagtigt i Loven præciseret, hvad man tænker paa ved Nødhjælpsarbejder, og det kan ikke være saaledes, som den ærede Ordfører for Venstre udtalte, at alt det Arbejde, som nu tænkes udført i Henhold til det Lovforslag, som er fremsat af Regeringen, kan bringes ind under Bestemmelserne for Nødhjælpsarbejde. Der staar i § 32: „Saafremt Staten, Kommunerne eller private Institutioner, der nyder offentlig Støtte, for at afhjælpe Arbejdsløshed iværksætter Arbejder, som ellers ikke eller ikke for Tiden vilde være blevet bragt til Udførelse . . .“, og der findes længere nede i 2det Stykke en Bestemmelse, som nærmere markerer, at Nødhjælpsarbejde er Arbejde, der kun undtagelsesvis kommer til Udførelse, idet der staar: „Til at træffe Afgørelse af Spørgsmaal om, hvorvidt et Arbejde kan anerkendes som Nødhjælpsarbejde, og til at medvirke ved Organiseringen af saadanne og føre fornøden Kontrol med disse ned sættes i København og hvert Amt under Forsæde af en af Indenrigsministeren udnævnt Formand et Udvalg, hvori